

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

men ogsaa en meget betydelig Bekostning til Materiel m. v. og en Sikring af Personbefordring og Godsbefordring, som Staten ikke paa nogen Maade kan give Privatbanen, der er Hovedbetingelsen for, at den overhovedet vil overtage Forpagtningen.

Jeg maa derfor fraraade Ændringsforslagets Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Den ærede Ordfører nævnte, at man havde ofret 16,2 Mill. Kr. paa den Del af Midtbanen, som er gjort færdig, og han kunde ikke forstaa, at man nu vilde gaa videre. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg synes dog, der kunde være noget fornøftigt i at gaa videre, fordi man i Virkeligheden har gjort Jordarbejdet færdigt, man har bygget Broerne, Vejforlægningerne er i Orden, og Tilkørselen til Hillerød er i Orden, saa det skal ikke koste noget. Det, der er tilbage, er Nedlægning af Skinner og Sveller, og det er for en stor Parts Vedkommende „Arbejde“. Skulde det vise sig, naar Banen blev gjort færdig, at den ikke kunde betale sig, er det ikke saa slemt, thi der er kun sket det, at der er ofret nogle Penge til Arbejdet, medens Skinnerne og Svellerne kan bruges et andet Sted. Paa det nuværende Tidspunkt, hvor vi har mange Tusinde arbejdsløse, kan jeg ikke tænke mig, at man fra socialdemokratisk Side skulde være saa meget imod en saadan Ordning.

Den højtærede Minister sagde, at Regeringen havde taget sit Standpunkt, og det var kun Tidspunktet for Nedlæggelsen, det nu drejede sig om. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke synes, der kunde være nogen Grund til at udskyde dette Tidspunkt, da der for Tiden sidder en Vejkommission, som overvejer Forholdet mellem Baner og Biler. Da der i denne Banes Opland findes adskillige Rutebiler og mange Trafikruter for Fragt, kunde der være god Grund til at faa Spørgsmaalet klaret, før man gaar til endelig Nedlæggelse, før man gaar til at slette de 16,2 Mill. Kr., man har ofret for at anlægge den Del af Banen, der er færdiggjort.

H. F. Ulrichsen: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der som Ordfører for mit Parti har anbefalet at stemme for Ændringsforslag Nr. 256 om en Bevilling paa 25 000 Kr. til — ja,

jeg ved snart ikke rigtigt til hvad —, vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det paagældende Ændringsforslag, hvad jeg selv agter at gøre.

Som jeg allerede har sagt, forstaaer jeg ikke, hvortil disse 25 000 Kr. skulde bruges. Spørgsmaalet om den midtsjællandske Banes Eksistensberettigelse er nøje undersøgt, baade af Ministeriet for offentlige Arbejder, altsaa af Administrationen, og efter mit Skøn ogsaa af Rigsdagen. Jeg kunde endda forstaa, hvis man, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gjorde, foreslog en Bevilling til Paabegyndelse af Banens Fuldførelse, med andre Ord til Anlæg af Strækningen: Frederikssund—Hillerød; men denne Bevilling paa 25 000 Kr. forekommer mig at være et symbolsk Skridt, for at bruge et Udtryk, der synes at være moderne i de sidste Dages internationale Forhandlinger, og den Slags symbolske Skridt mener jeg ikke har saa forfærdelig meget at gøre med praktisk Politik. At foreslaa en Bevilling til Fuldførelse af Banen vilde, forekommer det mig, være i direkte Strid med det, der paa en hel Række andre Felter er sket her i Rigsdagen paa trafikpolitiske Omraader. Vi har nedlagt en Del Banestrækninger, og hvis vi nu skulde til at bygge Baner, som dog i alt væsentligt kun vilde være af rent lokal Karakter, vilde vi paa dette Omraade komme ind i en Siksakpolitik, som jeg synes i sørgelig Grad vilde vidne om Inkonsekvens.

Det ærede Medlem Hr. Rager brugte før det Udtryk, at det vilde være rimeligt, at man vedgik Arv og Gæld efter de Standpunkter, man tidligere har indtaget her i Salen. Det er i den Anledning, jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger, idet jeg ønsker at vedgaa Arv og Gæld efter det Standpunkt, jeg tog i denne Sag i Rigsdagssamlingen 1932—33. Dengang var denne Sag til Behandling, og ærede Medlemmer vil maaske erindre, at der i det Udvalg, der blev nedsat, var ganske overvejende Stemning for Nedlæggelse af den paagældende Banestrækning, men der var et Mindretal, som jeg havde den Ære at være Ordfører for, der foreslog, at den paagældende Bane skulde have et Prøveaar — det drejede sig paa det Tidspunkt kun om eet Prøveaar, Tiden indtil 15. Maj 1934.

Banen har faaet dette Prøveaar, men ikke alene dette Prøveaar, thi bagefter ønskede man i Landstinget, at Prøvetiden skulde være endnu længere, og det ene Prøveaar blev til en Prøvetid paa 2—3 Aar. Alligevel blev der fra Befolkningens